

denní lhůty §u 2 (1) cit. zákona sluší však podle obdoby §u 409 c. ř. s. pokládati za podstatnou náležitost usnesení, odklad exekuce povolujícího. To plyne i z ustanovení druhého odstavce §u 2, že má soud povinného poučiti, že na návrh pronajímatele (majitele místností) bude exekuce vykonána, když případný nedoplatek nájemného a náhrada za další používání místností nebudou včas zaplaceny. Leč podle zmíněného protokolu nebyl povinný soudem vůbec v tomto smyslu poučen, při čemž nelze souhlasiti s rekursním soudem, že si to zavinil sám, vzdav se doručení písemného vyhotovení usnesení. Dovolací rekurs poukazuje v té příčině zcela právem k tomu, že nejde tu o pouhé zaznamenání onoho usnesení do protokolu, nýbrž že usnesení jest částí protokolu a mělo proto, když se strany vzdaly jeho doručení, obsahovati všechny podstatné zákonné náležitosti, tedy zejména určení lhůty, do které má býti náhrada zaplacena. Není-li v protokole o tomto určení zmínky, dlužno míti ovšem za to, že se nestalo. (§ 215 c. ř. s. §§ 59 a 78 ex. ř.). Tento formálně vadný postup a zmíněná formální vada v usnesení, povolujícím odklad exekuce, jež měly v zápětí, že povinný byl ponechán v nejistotě co do lhůty, do které měl uložené mu odškodné zaplatiti, nemohou býti povinnému na újmu. Zaplatil-li tedy povinný podle onoho usnesení, — o němž rekursní soud sám uznává, že jeho znění není úplně jasné, — odškodné až dne 10. pokud se týče 12. ledna 1927, nelze podle toho, co shora řečeno, důvodně tvrditi, že v tuto dobu nemělo již dotčené usnesení platnosti a nebylo právně účinným. Nutno naopak míti za to, že náhrada za další používání bytu byla za daných okolností zaplacena včas a že tudíž nenastala sankce §u 2 cit. zák. o odkladu exekučního vyklizení místností.

Čís. 6927.

Byla-li neadvokátu udělena všeobecná plná moc, v níž bylo mu též uděleno právo, »by jiného právního přítele nebo jiného plnomocníka se stejnou nebo užší plnou mocí podle své vůle ustanovil za sebe,« jest zmocněnec oprávněn substituovati advokáta ohledně všech oprávnění, která jsou spojena s udělením přímé procesní plné moci advokátovi.

(Rozh. ze dne 23. března 1927, R II 91/27.)

Soud první stolice uložil usnesením ze dne 20. prosince 1926 žalované straně, by podle §§ 37, 84 a 85 c. ř. s. předložila do 10 dnů řádnou plnou moc, a usnesením ze dne 5. ledna 1927 zamítl návrh žalobkyně na vydání rozsudku pro zmeškání. Rekursní soud zrušil napadená usnesení a uložil prvému soudu, by o návrhu žalující strany na vydání rozsudku pro zmeškání znovu rozhodl. Důvody: Při prvním roku dne 16. října 1926 bylo uloženo Dr. Václavu B-ovi dostavivšímu se za stranu žalovanou bez plné moci, by do 14 dnů předložil plnou moc, jinak že bude vydán rozsudek pro zmeškání. Týž tomu vyhověl, předložil však v dané lhůtě dne 22. října 1926 plnou moc, znějící na radu vrchního zemského soudu Karla F-a, jenž substituoval Dr. B-a, a

soud vzal tuto plnou moc na vědomí. Žalující strana namítala v podání ze dne 24. listopadu 1926, že plná moc neodpovídá zákonu, jelikož vrchní rada F. není do seznamu advokátů zapsán a není k zastupování oprávněn a navrhla vydání rozsudku pro zmeškání. První soudce, zjišťiv, že tomu tak jest, udělil žalované napadeným usnesením ze dne 20. prosince 1926 příkaz, by podle §§ 37, 84 a 85 c. ř. s. předložila do 10 dnů řádnou plnou moc, čemuž žalovaná strana vyhověla, a soudce na to druhým napadeným usnesením ze dne 5. ledna 1927 návrh na vydání rozsudku pro zmeškání zamítl. Stížnost jest odůvodněna. Jest rozeznávati mezi ustanovením §§ 37, 84 c. ř. s. na jedné straně a ustanovením § 38 c. ř. s. Prvá dvě ustanovení se týkají formálních vad sběhnuvších se při přípravných podáních. To plyne ze slov »žaloba, žalobní odpověď« (§ 37 druhý odstavec c. ř. s.) a ze slov »podání« (§ 84 první odstavec c. ř. s.) a z citování §§ 75 a 77 c. ř. s. (druhý odstavec § 84 c. ř. s.), jež mluví vesměs jen o podání. Nemůže-li se však k roku se dostavivší osoba vykázati plnou mocí strany jí zastupované, nutno postupovati podle §u 38 c. ř. s. To učinil první soudce tím, že při prvním roku dal Dr. B-ovi příkaz k předložení řádné plné moci do 14 dnů pod pohrůžkou vydání rozsudku pro zmeškání. Tím nesporně měl na mysli předložení řádné plné moci procesní ve smyslu §§ 30 a 27 c. ř. s., t. j. zmocnění advokáta k zastupování. Dr. B. však nevyhověl tomuto příkazu, předloživ substituční plnou moc vydanou zmocněncem žalované strany vrchním radou F-em, jenž advokátem není. Nesplnil tedy příkazu řádně a nežádal ani o prodloužení lhůty podle §u 128 c. ř. s., ač snad vzhledem k tomu, že žalovaná strana má bydliště v cizině, byla lhůta dosti krátkou. Měl proto soudce postupovati podle §u 38 c. ř. s. tak, jakoby žalovaná strana nebyla bývala při prvním roku vůbec zastoupena a neměl vydávati napadené usnesení ze dne 20. prosince 1926. Z toho důvodu musilo býti usnesení toto zrušeno a postup další musí býti zařízen dle toho, jaký návrh žalující strana při prvním roku učinila. Dle protokolu o prvním roku nenavrhla vydání rozsudku pro zmeškání, ač se k vydání takového rozsudku učiněný návrh při prvním roku vyžaduje, ať již bezpodmínečně nebo podmíněčně (podle obdoby §u 402 čís. 1 c. ř. s.), což plyne ze slov §u 396 c. ř. s. »auf Antrag der erschienenen Partei«. Neučinila-li žalující strana při prvním roku tohoto návrhu, promeškala podle §u 144 c. ř. s. tento procesní úkon a byla z něho vyloučena. Než soudce přes to pohrozil žalované straně při prvním roku proti předpisu §u 145 první odstavec c. ř. s. rozsudkem pro zmeškání, a do tohoto usnesení nebylo si dosud stěžováno. Pravoplatným však není, neboť samostatný opravný prostředek je vyloučen (§ 38 druhý odstavec c. ř. s.) a žalovaná strana, která jedině onou pohrůžkou by mohla býti na svých právech zkrácena, neměla dosud příležitosti spojití ho s jiným samostatným opravným prostředkem, poněvadž žádné rozhodnutí podléhající samostatnému opravnému prostředku v neprospěch žalované strany vydáno nebylo. Usnesení to je však přes to doposud závazným, poněvadž ani rekurs proti němu podaný nemá odkládacího účinku, a, nemohl-li dosud ani býti podán (§ 515 c. ř. s.), zůstává v platnosti a nelze přes ně přejíti. Z toho plyne, že rozsudek pro zmeškání musí býti

vydán, pakli žalovaná strana příkazu jí danému při prvním roku k předložení plné moci nevyhověla. Tomu není na překážku, že žalovaná předložila řádnou plnou moc až po uplynutí jí udělené 14denní lhůty, třebaže § 145 druhý odstavec c. ř. s. praví, že promeškaný procesní úkon může dodatečně býti vykonán až do dne, kterého odpůrce písemný návrh k soudu učiní, neboť dosud závazné usnesení při prvním roku vydané vychází se stanoviska, jakoby byl návrh na vydání rozsudku pro zmeškání býval při prvním roku učiněn, a mimo to i kdyby se mělo za to, že písemný návrh na vydání rozsudku pro zmeškání učiněný teprve v odpůrcově podání ze dne 24. listopadu 1926 po prvním roku, byl učiněn zavčas — předložila žalovaná strana řádnou plnou moc teprve v podání 4. ledna 1927, tedy po dojití písemného návrhu na vydání rozsudku pro zmeškání. Trpí proto řízení zmatkem §u 477 čís. 5 c. ř. s. (§ 37 první odstavec c. ř. s.) a musila býti obě usnesení zrušena a rozepře vrácena prvnímu soudu (podle obdoby §§ 478, 494, 499 první odstavec, 514 druhý odstavec, 527 c. ř. s.) za účelem rozhodnutí o návrhu na vydání rozsudku pro zmeškání z důvodů věcných.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu do napadeného usnesení, pokud jím bylo zrušeno usnesení soudu první stolice ze dne 20. prosince 1925, jinak dovolacímu rekursu vyhověl a změnil napadené usnesení v ten rozum, že obnovil usnesení soudu první stolice ze dne 5. ledna 1927.

D ů v o d y:

Jak rekursní soud správně dovozuje, jde tu o případ §u 38 c. ř. s. a nikoliv §u 37 c. ř. s. Dr. B. zakročil totiž při prvním roku za žalovanou stranu, by odvrátil od ní následky zmeškání, ale při tom nepředložil plnou moc této strany. Výkazem plné moci zajisté není dopis, v němž třetí osoba sděluje žalované straně jména 30 advokátů v sídle procesního soudu usedlých. Proto právem první soudce, než ještě dovolil žalující straně, by přednesla žalobu, uložil Dru B-ovi, by do 14 dní předložil plnou moc žalované strany. Žalobce po té, jak z protokolu o prvním roku patrně, přednesl žalobu s tím, by v případě, nebude-li plná moc včas předložena, vynesl rozsudek pro zmeškání. Nelze proto přisvědčiti rekursnímu soudu, že podle protokolu o prvním roku žalobkyně nenavrhl vydání rozsudku pro zmeškání; učinila tak ve formě odpovídající situaci, která byla vyvolána tím, že Dr. B. byl prozatím podle §u 38 c. ř. s. připuštěn jako zmocněnec strany žalované. Ale Dr. B. ve lhůtě mu určené plnou moc žalované strany předložil. Je to plná moc daná v O. dne 16. října 1926 znějící na radu vrchního zemského soudu v. v. Karla F-a, který podle substituční doložky na téže plné moci obsažené substituoval za sebe Dra B-a stejnou plnou mocí. Tato plná moc není pouhou procesní plnou mocí podle §u 31 nebo podle §u 33 c. ř. s., nýbrž jest všeobecnou neomezenou plnou mocí po rozumu §u 1007 a 1008 obč. zák., kterou žalovaná strana za sebe a podle §u 1022 obč. zák. i za své dědice zmocnila Karla F-a, by ji ve všech záležitostech u všech soudů, civilních i trestních, jakož i u politických a jiných úřadů

a vůbec i mimo soudy a úřady zastupoval a jménem jejím konal i jednání v plné moci zvláště podle druhu uvedená; kromě toho žalovaná strana ještě výslovně udělila Karlu F-ovi, ač tento není advokátem, plnou moc podle §u 31 c. ř. s. a nikoliv pouze podle §u 33 c. ř. s. a propůjčila mu v druhém odstavci plné moci podle §u 1010 obč. zák. též »moc a právo, by jiného právního přítele nebo jiného plnomocníka se stejnou nebo užší plnou mocí podle své vůle ustanovil za sebe«. V posledním pak odstavci prohlašuje žalovaná strana, že schvaluje vše, co tento na základě této plné moci učiní. Udělení oné procesní plné moci bylo tedy jen nepatrným zlomkem celé plné moci. Připustiti jest, že Karel F., nejsa advokátem, nemohl by osobně žalovanou stranu zastupovati před soudem tam, kde jest nařízeno zastupování advokátem. Ale přes předpis §u 27 c. ř. s. není udělení takovéto plné moci neadvokátovi po hmotněprávní stránce neplatno nebo nicotno (§ 879 obč. zák.), a věc jest spravena a účelu sledovanému předpisy civilního soudního řádu jest vyhověno tím, když strany, nemajíce úmysl obcházeti předpis §u 27 c. ř. s., daly této své vůli konkrétního výrazu tím, že ona plná moc přenesena byla na advokáta Dra B-a již v takové době, že toto přenesení bylo účinné i ohledně prvního roku, při němž může strana bez advokáta jednati. Tudíž Karel F. mocí své všeobecné neobmezené plné moci mohl podle §u 1010 obč. zák. platně přenést na Dra B-a procesní plnou moc zahrnující všechna oprávnění, která podle §u 31 c. ř. s. jsou spojena s udělením přímé procesní plné moci advokátovi. Nevadí, že přenesení toto stalo se stručně za použití výrazu »substituovati«, obvyklého v případech, kdy advokát udělenou mu plnou moc procesní přenáší podle §u 31, druhý odstavec c. ř. s. pro jednotlivé úkony nebo oddíly řízení na jiného advokáta; rozhoduje pravý smysl věci (§ 863, 914 obč. zák.). Z uvedeného jest patrné, že plná moc ze dne 16. října 1926 úplně stačí k průkazu písemné procesní plné moci pro Dra B-a a že bylo zbytečno usnesení první stolice, jímž Dru B-ovi po předložení plné moci ze dne 16. října 1926 bylo znovu uloženo, by do 10 dnů předložil řádnou (patně míněno přímou) procesní plnou moc žalované strany, pročež zrušení tohoto usnesení, druhou stolicí třeba z jiných důvodů vyslovené, zůstává v podstatě své v platnosti. Za to však bylo zakročeno Dra B-a při prvním roku jménem žalovaného spraveno včas předložením zmíněné plné moci, čímž strana žalovaná byla uchráněna od účinků zmeškání prvního roku. I bylo proto dovolacímu rekursu, pokud směřoval do výroku, jímž bylo usnesení první stolice ze dne 5. ledna 1927 zrušeno a jímž bylo prvnímu soudu uloženo, by o návrhu žalující strany na vydání rozsudku pro zmeškání znova rozhodl, v ten rozum vyhověti, že obnovené bylo posléz uvedené usnesení první stolice.

Čís. 6928.

Prodal-li kdo před světovou válkou pozemek a vyhradil-li si, že po určité době koupí pozemek zpět i se stavbami (podnikem), jež měly býti na něm vybudovány, nejde o ryzí smlouvu o právu zpětné koupě, nýbrž o úplatnou smlouvu svého druhu, pro kterou jsou rozhodnými